

## Maximilian Kolbe

I juli 1941 flygtede en fange fra Kolbes barak – det var skæbnesvangert, for i Auschwitz var det en fast regel, at 10 medfanger skulle henrettes uden videre som gengældelse for flugt.

SS-kommandanten Karl Fritsch lod fangerne kalde sammen og råbte: *"Flygningen er ikke blevet indfanget – som straf vil 10 af jer blive smidt i celle 13 og sultet ihjel ..."*

Fangerne rystede af skræk, de havde hørt om rædslerne i celle 13, den ubønhørlige sultedød - den værste, mest frygtede død af alle.

10 af de opstillede fanger blev udpeget, heriblandt Franciszek Gajowniczek, der var fængslet for sin medvirken i den polske modstandsbevægelse. Han kunne ikke tilbageholde et gisp af rædsel: *"Min stakkels kone"*, græd han, *"Mine stakkels børn! Hvad vil der ske med dem ?"*

Da trådte Fader Maximilian Kolbe frem fra sin plads i rækken, stillede sig foran kommandanten og bad med stille stemme: *"Jeg er en katolsk præst. Lad mig tage hans plads. Jeg er gammel – han har kone og børn."*

Nazikommandanten troede ikke sine egne øren og råbte forbløffet: *"Hvad ønsker dette polske svin ..."*

Fader Kolbe pegede på den dødsdømte Franciszek Gajowniczek og gentog, at han ønskede at gå i døden for ham og tage hans plads i celle 13, da han havde kone og børn. Kommandanten var lamslået men gik efter et øjeblik overvejelser ind på anmodningen. Nazisterne kunne velsagtens få mere ud af den unge arbejder som den ældre munk ... Gajowniczek blev ført tilbage til rækkerne, og munken indtog hans plads blandt de dødsdømte.

De 10 blev brutalt kastet ned af trapperne til celle 13, der blev stænget, og fangerne således overladt til en ubeskrivelig død af sult og tørst. Maximilian Kolbe forsøgte at opmuntre de øvrige med bønner, salmer og beretninger om Kristi Lidelse. Efter 2 ugers lidelser var 4 mirakuløst stadigvæk i live – men cellen skulle bruges til nye fanger, og lejrens bødde, Bock, måtte give de 4 en dødbringende indsprøjtning i venstre arm. Kolbe var den eneste, der endnu var ved fuld bevidsthed, og med en bøn for sine bødler på læben løftede han sin venstre arm.